

Manon Sikkel

Is vriendschap 4ever

δ

Is vriendschap 4ever? door Izzylove

Mijn naam is Isabella Strombolov AKA (Also Known As) Isa.
Ik heb een fantastisch leven, vind ik zelf.
Ik ben waanzinnig aardig, superslim, razend grappig,
megagetalenteerd en superduperpopulair.
En het belangrijkste: ik ben heel bescheiden en ik overdrijf nooit.
Maar genoeg over mij. Ik heb twee vriendinnen: Cato (BF1)
en Sofie (BF2). Of moet ik zeggen: ik h ad twee vriendinnen?
Ooit hebben we elkaar beloofd om altijd vrienden te blijven.
Ons leven lang. Tot we stokoud en blind zouden zijn.
Maar dat was vorig jaar. Dat was v oor er een jongen
in mijn leven kwam. Een jongen met krullen.
En liefde, zo weet ik, is niet voor eeuwig.
Maar vriendschap, vraag ik mij af, is vriendschap 4ever?

Izzy
LOVE

Het is zaterdagochtend. Isa staat voor de spiegel en kijkt naar haar slaperige gezicht. Haar oogleden zijn een beetje opgezwollen en op haar wang is nog de afdruk van haar knuffel te zien. Isa slaapt al jaren zonder kussen. In plaats van een kussen heeft ze Gerrit, een groot pluizig speelgoedkonijn. Eigenlijk is ze te oud om nog met een knuffel te slapen, vindt ze, maar ze kan het ook niet over haar hart verkrijgen om hem weg te doen.

Daarom staat nu de afdruk van Gerrit op haar linkerwang. Isa draait de kraan open en gooit met twee handen een grote plens koud water in haar gezicht. Het ijskoude water loopt in een straaltje langs haar hals, haar T-shirt in.

‘Gatver,’ roept Isa, harder dan de bedoeling was.

‘Niet zo schreeuwen,’ zegt haar moeder vanaf de gang, ‘je broertje slaapt nog.’

‘Sor-ry,’ zegt Isa. Ze heeft ontdekt dat het beter is om heel nadrukkelijk sor-ry te zeggen dan gewoon sorry. Het klinkt meer alsof je het meent, ook als je het niet meent.

Ouders worden opeens poeslief als je ze recht aankijkt en sor-ry zegt, elke keer als je op je kop krijgt. Het is een trucje dat Isa van haar beste vriendin Cato heeft geleerd en het werkt altijd. Vandaag gaat Isa naar Cato toe. Die is de hele dag alleen thuis omdat haar ouders naar een paranormale beurs zijn. Isa heeft nog nooit eerder van een paranormale beurs gehoord. Volgens Cato heeft het iets te maken met dingen zien die andere mensen niet kunnen zien; bijvoorbeeld wanneer een moordenaar een lijk heeft verstopt en niemand het kan vinden, dan voelt een paranormaal iemand waar dat lijk verborgen is. Isa vindt het maar gekkigheid en Cato gelukkig ook. Cato’s ouders zijn een beetje spiriwiri, maar ze zijn ook wel cool. Cato’s vader

is muzikant. Hij speelt gitaar in een band die vroeger heel bekend was, maar nu niet meer. In zijn werkkamer, die hij zelf zijn studio noemt, hangen foto's van vroeger waarop hij op het podium staat met heel lang haar en een spijkerjasje zonder mouwen.

Er hangen ook gouden platen aan de muur uit de tijd dat cd's nog langspeelplaten waren. Nu maakt hij alleen nog muziek voor televisiereclames en met zijn band treedt hij alleen nog op bij bruiloften. Heel soms is hij nog wel eens op televisie, meestal als het over muziek van vroeger gaat.

Cato's moeder is ook cool, vindt Isa. Ze heeft heel lang haar, helemaal tot op haar billen, en ze draagt altijd superhippe kleren. Ze werkt voor de televisie als visagiste. Alle bekende mensen die je op tv ziet zijn wel eens door haar opgemaakt. Ze heeft zelfs meegewerkt aan een heel beroemde bioscoopfilm.

In haar slaapkamer staat een grote zwarte koffer op wieltjes die propvol make-up zit. Ze heeft wel honderd verschillende kleuren lippenstift en oogschaduw in nog veel meer kleuren. Verder zit die kist vol met poeders en kwastjes en tubetjes. Heel soms, als Cato haar moeder heel lief aankijkt, mag ze de make-up uitproberen. En één keer, toen Cato jarig was, heeft haar moeder alle vriendinnen van Cato professioneel opgemaakt.

Op de foto die toen is gemaakt, lijken ze wel fotomodellen.

Sinds een tijdje gelooft Cato's moeder in hocus pocus.

Dat is begonnen toen de kat was weggelopen en ze een helderziende had ingeschakeld om de kat terug te vinden.

De helderziende was naar haar huis gekomen en had 'gezien' dat de kat niet ver weg was en dat hij zeker zou terugkomen.

De volgende dag was de kat inderdaad zomaar teruggekomen.

Cato's moeder had honderd euro aan de helderziende betaald en was zo blij, dat ze de kat – die eerst Gekke Pietje heette – naar de helderziende had vernoemd. Nu heette Gekke Pietje opeens Sandokan. Volgens de helderziende mag de kat nooit meer alleen thuisblijven. En omdat Cato's moeder alles gelooft wat de helderziende zegt, gaat Isa vandaag naar Cato om samen met haar op de kat te passen.

Gelukkig heeft Cato haar moeder kunnen overhalen om haar de make-upkist uit te lenen. Ze moeten er heel voorzichtig mee zijn en alles weer op z'n plek terugleggen, maar verder mogen ze alles uitproberen. Hun vriendin Sofie komt ook langs.

Ze hebben besloten om er een beautydag van te maken.

Isa vindt het dan ook helemaal niet erg dat haar gezicht er zo onuitgeslapen uitziet. Straks krijgt ze een *total makeover*.

Net wanneer Isa naar de woonkamer wil gaan, hoort ze beneden haar mobiel afgaan. Met twee treden tegelijk rent ze de trap af.

‘Hé, Izzy,’ hoort Isa zodra ze heeft opgenomen. Het is Tristan, haar vriendje. ‘Heb je wat te doen vandaag?’ vraagt hij.

‘Ja, sorry,’ zegt Isa. ‘Ik heb vandaag met Cato en Sofie afgesproken. We moeten op de kat van Cato passen.

Haar ouders zijn naar een of andere spiriwiri-bijeenkomst.’

‘Ik moet je spreken,’ zegt Tristan. Zijn stem klinkt ernstig, vindt Isa.

‘Kun je het niet door de telefoon zeggen?’ vraagt ze.

‘Nee, maar het komt nog wel een keer. Doei.’ Hij heeft haar al weggedrukt nog voor Isa iets terug heeft kunnen zeggen.

Na het ontbijt opent Isa haar MSN. Ze ziet dat Tristan online is.

‘Hello,’ typt ze.

Even later is hij nog steeds online, maar hij antwoordt niet.

‘Halllllllllllooooooooooooooooooooo.....?????’ schrijft Isa, verbaasd omdat hij niet meteen terugschrijft.

Even gebeurt er niks, dan ziet ze dat hij offline is. Dat heeft hij nog nooit gedaan. Meestal zitten ze uren op MSN, grappige dingen te schrijven over niks eigenlijk, met een heleboel hartjes ertussendoor.

‘Denk je dat hij het uit gaat maken?’ vraagt Cato, wanneer Isa een uur later bij haar vriendin in de woonkamer op de bank ligt, met een masker van avocado en geprakte banaan op haar gezicht en met plakjes komkommer op haar ogen. Sofie ligt op de bank met een kleimasker op haar gezicht en twee theezakjes op haar ogen.

‘Ik weet het niet, hij doet opeens anders dan anders,’ zegt Isa, langzaam pratend zodat de fruitprut niet van haar gezicht valt.

‘Heb je iets aan hem gemerkt op school gisteren?’ vraagt Cato nadat ze hun maskertjes hebben afgespoeld, terwijl ze met een kwastje vier verschillende kleuren oogschaduw aanbrengt op Isa’s oog.

‘Even nadenken,’ zegt Isa.

‘Niet knippenen,’ zegt Cato.

‘Weet je,’ zegt Isa, ‘gisteren op school ontweek hij me de hele tijd. Dat vond ik toen nog niet zo vreemd, maar elke keer dat ik naar hem toe wilde gaan, draaide hij zijn rug naar me toe of begon hij met iemand anders te praten. Vanochtend belde hij op om te zeggen dat hij me wilde spreken, maar hij klonk echt raar. Ik ben bang dat hij me niet meer leuk vindt.’

‘Denk je dat hij verliefd is op een ander?’ vraagt Cato.

‘Ik hoop het niet,’ zegt Isa.

Sofie heeft de hele tijd nog niks gezegd.

‘Oooooo skatje, laat mama De la Rose jou een advies geven,’ zegt ze opeens met een overdreven Surinaams accent.

‘Jij moet die jongen gewoon betoooooveren.’

‘Betoveren?’ vraagt Isa. Ze herinnert zich nog hoe ze samen met Cato een keer geprobeerd had om een liefdesdrankje te maken om Tristan verliefd op haar te laten worden.

Dat was helemaal mislukt. Hoewel, mislukt?

Hij was daarna juist wel verliefd op haar geworden.

‘Zal ik je haar invlechten?’ vraagt Sofie, die achter Isa staat om haar haren te borstelen. Sofie zelf heeft nog steeds een felblauw kleimasker op dat volgens de gebruiksaanwijzing een uur op haar gezicht moet blijven zitten.

Terwijl Sofie honderden kleine vlechtjes in Isa’s haar zet, is Cato voor de spiegel gaan zitten om heel lange nepwimpers op haar ogen te plakken.

‘Als je wilt dat Tristan je weer net zo leuk vindt als daarvoor, dan moet je gewoon een beetje voodoo gebruiken,’ zegt Sofie.

‘Voodoo?’ vraagt Cato, die met haar lange wimpers knippert om de lijm te laten drogen. ‘Dat is toch met zo’n poppetje waar je spelden in prikt?’

‘Nee,’ zegt Sofie, ‘dat denkt iedereen, maar voodoo werd vroeger

in Afrika vooral gebruikt om de liefde een handje te helpen. Ze gebruikten het ook wel om mensen dood te maken, maar veel vaker om te zorgen dat iemand verliefd op je werd of bleef. Met voodoo riepen ze de geesten van hun overleden voorouders op, die er dan voor moesten zorgen dat iemand verliefd op je werd. Ik heb een boek uit de bibliotheek gehaald over voodoo en het is echt spooky, maar het schijnt wel te werken.'

'Geloof je daarin?' vraagt Isa.

'Ja,' zegt Sofie, 'sinds ik dat boek heb gelezen denk ik echt dat het werkt. Ze waarschuwen ook steeds dat je er niet om mag lachen, omdat het heel serieus is. De Afrikaanse slaven hebben voodoo meegenomen van Afrika naar het zuiden van Amerika, en daar is het heel populair geworden. In New Orleans heeft een voodoopriesteres gewoond waar iedereen in de stad naartoe ging als er iets was met de liefde. Wilde je een nieuwe man, hoppa, ging je naar die priesteres, en wilde je weer van 'm af, dan deed zij weer wat haren en nagels in een zakje, brandde een kaarsje, zei wat abracadabra en dan was je van hem af.'

'Je lijkt mijn moeder wel,' zegt Cato. 'Die gelooft ook in allemaal van die spreuken en kaarsvlam-lezen en koffiedik-kijken. Sinds ze die Sandokan heeft ontmoet, gelooft ze heilig in die onzin. Trouwens, hebben jullie Sandokan ergens gezien?' 'Sandokan de kat of Sandokan de helderziende?' vraagt Isa. 'Sandokan de kat, natuurlijk. Waar is dat stomme beest?' zegt Cato.

Met z'n drietjes lopen ze door het appartement en ze roepen 'Sandokáááán' en 'Gekke Piiiiiiiiiiietje', omdat hij ook nog naar zijn oude naam luistert.

Wanneer ze alle kamers wel drie keer hebben doorzocht, ziet Cato dat het keukenraam op een kier staat.

'O nee,' zegt ze verschrikt. 'Hij is vast naar buiten gegaan. Kom, snel.'

De drie meisjes rennen naar buiten, maar nergens is een kat te zien. 'Kom,' zegt Cato, 'we nemen de lift. Misschien is hij wel beneden. Mijn moeder gaat flippen als Gekke Pietje

weer weg is.' Cato drukt op de knop naast de voordeur waarmee de voordeur vanzelf opengaat.

'Moet je kijken hoe we eruitzien,' zegt Sofie, wanneer ze in de lift staan. Isa kijkt naar zichzelf in de spiegel.

Aan de linkerkant van haar hoofd heeft ze een heleboel vlechtjes, aan de rechterkant hangt haar haar nog kaarsrecht over haar schouder. Haar gezicht is opgemaakt alsof ze meedoet aan een Miss Travestie-verkiezing. Naast haar staat Sofie met haar blauwe gezichtsmasker en aan de andere kant staat Cato, met felrode lippen, zilverkleurige oogschaduw en veel te lange wimpers.

'We kunnen zo meedoen aan *America's Next Top Model*,' zegt Isa giechelend.

'Of we kunnen cliniclowns worden,' zegt Sofie. Isa begint te lachen. En nog voor de lift op de begane grond is, kunnen ze niks meer zeggen vanwege de slappe lach.

Coole dingen om te weten

Dit is de rubriek 'Coole dingen om te weten'.

Voor wie mij nog niet kent: Ik ben Isabella Strombolov, alleen noemt niemand mij zo. Isa is hoe de meeste mensen mij noemen en Izzylove is de naam die ik gebruik op mijn website. Ik heb twee ouders en een heel irritant broertje (Max) dat soms ook wel schattig is.

Ik heb twee hartsvriendinnen. BF1 is Cato en BF2 is Sofie.

Ik heb ook een vriendje: Tristan Groen.

Hij is SMAC (Super Mega Awesome Cool) en ik ben in looooooove!

Mijn hobby's zijn computeren (bloggen, msn'en, chatten, hyven, netloggen, mailen...) en computeren.

En o ja, als dit de eerste keer is dat je mijn site bezoekt: je kunt ook klikken op 'Testjes', 'Mode ABC', 'Liefdesverhalen' en 'Nieuws'.

Voor alles waarvan ik niet weet waar het bij hoort, heb ik de rubriek 'Whatever'.

Heb je problemen en wil je advies?

Mail dan naar izzy@izzylove.nl. Ik schrijf altijd terug.

Izzy
LOVE

‘Gekke Piiiiiiietje, Gekke Piiiiiiiiiiiiietje,’ roept Isa zo hard als ze kan.

‘Poes, poes, poes, poes,’ zegt Sofie.

‘Saaaaaandokan, kom dan bij het vrouwtje,’ gilt Cato.

‘Zoeken jullie deze?’ vraagt een oude vrouw in een lange zwarte jurk. Ze zit op een bankje op de hoek van de straat. Voor haar staat een open blikje kattenvoer waar Sandokan-vroeger-bekend-als-Gekke-Pietje uit zit te eten.

‘Ja,’ zegt Cato, ‘die zoeken we inderdaad.’ Ze tilt de kat met twee handen op, maar hij schrikt daar zo van, dat hij zijn nagels uitslaat en sissend uit haar handen springt.

‘Kijk eens wat een lekker kippetje,’ murmelt de oude vrouw, terwijl ze het blikje kattenvoer langzaam in de richting van Sandokan duwt. Ze werpt een boze blik op Cato, alsof ze liever niet wil dat Cato haar eigen kat komt terughalen.

‘Als je dit blikje straks meeneemt en ’m niet zo ruw optilt, dan komt-ie vanzelf met je mee,’ zegt ze, en ze kijkt Cato daar bij weer streng aan.

‘Oké,’ mompelt Cato een beetje bedremmeld.

Terwijl ze langzaam teruglopen naar Cato’s huis, kijkt Isa naar het blikje kattenvoer dat Cato net van de vrouw heeft gekregen.

‘Waarom stoppen ze daar kip in?’ vraagt Isa. ‘Heb je ooit een kat een kip zien opeten? Een blikje muis zou veel logischer zijn.’

‘Gatver,’ zegt Sofie. ‘Ingeblikte muis.’

‘Loopt hij nog achter ons?’ vraagt Cato, nu ze bijna thuis zijn. Isa kijkt om. ‘O, help!’

‘Pardon?’ vraagt Sofie, die haar wenkbrauwen zo hoog optrekt dat haar ogen nog groter lijken dan ze altijd al zijn.

‘Niet meteen omkijken, maar Tristan loopt achter ons.’